

FORNYELSE OG
TRADITION VED
GUDSTJENESTEN
I SKANDERUP
KIRKE

November 2021



FOLKEKIRKEN

Kære menighed

I folkekirken har vi en lang række traditioner, som har stor betydning for mennesker. Ordet *tradition* betyder at overlevere eller videregive noget af stor værdi. En af de ældste traditioner er søndagens gudstjeneste. Vi samles og fejrer noget bestemt på en fast dag i ugen ligesom kristne før os har gjort, hele vejen op gennem kirkens historie og ud over hele jorden. Det gør vi igen og igen for at styrkes som fællesskab til at gå ud i den kommende uge med et godt budskab til den verden vi lever i.

Gudstjenestens rødder strækker sig helt tilbage til den jødiske gudstjeneste i synagogen, for de første kristne var jøder og byggede videre på det de kendte i forvejen. De føjede selv det til, som var særligt kristne kendetegn, især brødet og vinen ved nadveren som igen og igen talte sit tydelige og alligevel gådefuld sprog om Jesu død og opstandelse og det levende håb, Gud har givet os igennem det. Med tiden er mere indføjjet og ændret.

Ved Skanderup Kirke vil vi gerne bevare traditionen og er glade for den, men er samtidig også bevidste om at der indimellem må ske fornyelse så gudstjenesten opleves vedkommende for flest mulige. De seneste fem års tid er der blevet arbejdet overordnet i folkekirken med dette spændingsfelt: hvordan sikres der gode betingelser for både fornyelse og tradition? Det forventes at landets biskopper i det kommende år vil informere om og implementere resultatet af det store og langstrakte stykke arbejde. Foreløbigt lyder meldingerne på, at biskopperne vil:

- nedsætte en dåbskommision, som skal arbejde med hvorvidt dåbsritualet bør ændres i ordlyd og indhold
- oprette et såkaldt Liturgisk Forum bestående af lægfolk og fagfolk (kirkemusikere, undervisere fra kirkemusikskolerne og Folkekirkenes Uddannelses- og Videnscenter, præster og andre teologer) som skal arbejde med udgivelser af nye salmer og bønner samt efteruddannelse af præster og organister
- udarbejde et nyt tillæg til alterbogen (vores rettesnor for gudstjenestens tekster)
- formulere en ny "Højmessevejledning" – den seneste er fra 1992
- formulere liturgiske vejledninger på udvalgte områder
- formulere en fælles redegørelse for tilsynet med gudstjenestelivet i folkekirken

Nogle af ovenstående punkter giver umiddelbart sig selv. Man kan være enig eller uenig i, om det er det rigtige at gøre. Her i sognet venter vi spændt på, hvad det mere præcist får af betydning for os og vores gudstjenester. Det vil tiden vise. Der kommer givetvis til at foregå et større arbejde med at tage nye tiltag i brug.

I menighedsrådet har vi løbende talt om, at vi gerne vil forny søndagens gudstjeneste. Ikke for at skræmme nogen væk – tvært imod. Vi har mange børn og deres forældre, som er glade for at deltage i gudstjenesten. Dem ønsker vi at fastholde og samtidig håber vi, at flere og flere fremadrettet vil opleve søndagens gudstjeneste vedkommende og interessant. Et nøgleord i arbejdet med at forny en tradition er genkendelighed. Det, at træde ind i kirken en

Skanderup Kirke

Kirkebyen 1 ▪ 6640 Lunderskov
+45 75 58 60 02 ▪ makk@km.dk ▪ www.skanderupsogn.dk



FOLKEKIRKEN

given søn- eller helligdag, skal gerne virke trygt og genkendeligt. Det er i det mindste ambitionen. Smag og behag er forskelligt, men vi håber at både de som har gået i kirke søndag efter søndag gennem mange år og de alleryngste vil opleve at gudstjenesten, eller i det mindste dele af den, virker genkendelig. Altså: vi ønsker både at fastholde og forny.

Her og nu vil jeg kort redegøre for, hvad vi vil gøre for at forny gudstjenesten ved Skanderup Kirke med effekt fra 1. søndag i advent, hvor det nye kirkeår begynder.

Salmer og fællessang

Ved menighedens gudstjenester synger vi salmer. Dem finder vi i Den Danske Salmebog, men der er også udgivet andre salme- og sangsamlinger som lejlighedsvist er nærliggende at inddrage. Derfor vil vi fremadrettet også gøre brug af andre salmer og sange end lige netop dem vi finder i salmebogen, bl.a. børnesange.

Børnesange

Som nævnt har vi i gennemsnit mange børn der deltager ved gudstjenesten om søndagen. Det er en udfordring, at de allerfleste salmer og sange vi synger, er vanskelige at forstå for børnene. Det kan de også være for de voksne. Vi vil under alle omstændigheder gerne benytte os af børnesange når det er aktuelt. Er der fx tilstrækkeligt med børn til stede ved gudstjenesten vil der blive plads til, at vi synger sange de nemmere kan forstå og tage del i. Vi tror også på værdien i, at vi rummer hinandens forskellighed i sangenes sprog og stil. Denne del med børnesange vil blive placeret i forbindelse med evangelielæsningen inden prædiken og vil i høj grad være en vurderingssag for præst og organist ved en given gudstjeneste.

Hilsen og fællesskab

For nogles vedkommende er det trygt og godt at kunne deltage i gudstjenesten uden nødvendigvis at skulle forholde sig til andre mennesker. Dvs. at man ikke behøver at tale med nogen, men kan komme og gå ubemærket. Det respekterer vi men vil samtidig også slå et slag for, at vi netop er et fællesskab og som sådan må øve os i at have blik for hinanden. Det kan begynde i det små med en hilsen efter prædiken til dem der sidder omkring én i kirken. Derfor indfører vi fra og med det nye kirkeår, at vi ønsker hinanden "Guds fred" efter prædiken, med eller uden håndtryk.

Derudover har vi et håb om at kunne inddrage flere frivillige i en opgave ved gudstjenesten. Især for at styrke den enkeltes medejerskab så man kan få lov at blive brugt yde et bidrag til fællesskabet. Når det bliver ved et håb på nuværende tidspunkt, skyldes det at vi endnu mangler at gennemtænke mere præcist hvordan en sådan inddragelse kan se ud i praksis og blive en lettelse og berigelse fremfor en belastning. Det kunne fx være, at nogle skiftedes til at hjælpe kirketjeneren med at tænde lys, hejse flag mv. inden gudstjenesten eller rydde op bagefter.

Trosbekendelsen

Vi synger som regel trosbekendelsen ved gudstjenesten. I mange år har vi sunget at vi tror på "den Helligånd" og at Jesus er undfanget ved "den Helligånd". Det ændres fremover til



"Helligånden", sådan som det også er skik og brug i den øvrige del af folkekirken, og som konfirmanderne i øvrigt også lærer.

For nogle kan det muligvis lyde som store indgreb og ændringer på noget velkendt og afholdt. For andre lyder det måske af meget små og ubetydelige ændringer. Som præst tror jeg på, at slidstærk fornyelse er vejen frem når vi er i berøring med en flere tusind år gammel tradition. Vi vil i første omgang prøve kræfter med nogle få justeringer og både præster, menighedsråd og ansatte er naturligvis modtagelige for hvordan ændringerne opleves af menigheden. Vi er til at tale med, så hold jer ikke tilbage.

Personligt vil jeg meget gerne arbejde for en konstruktiv samtale om søndagens gudstjenester. Derfor planlægger vi også en såkaldt forklaringsgudstjeneste **søndag d. 6. marts 2022** efterfulgt af frokost og et oplæg om fornyelse og tradition og mulighed for at tale med hinanden om gudstjenesten. Vi håber at se mange af jer også den dag.

Ovenstående kan muligvis have givet grund til undren eller spørgsmål. De må hellere end gerne rettes til undertegnede eller menighedsrådet.

Med ønsket om alt godt på vej ind i et nyt kirkeår!

På menighedsrådets vegne



Martin Karkov Kobbensmed, sognepræst

